

Als we dit verhaal bekijken kunnen we verschillende helden ontdekken. Natuurlijk Jezus, die de menigte onderwijst, een wonder doet en nieuwe discipelen werft. Maar ook Simon is een held, want hij besluit alles achter te laten en Jezus te gaan volgen. Maar nog een andere stille getuige staat eigenlijk in het centrum van dit hele gebeuren. Het schip van Simon.

Als schepen konden denken en voelen. Wat zou het schip van Simon ervaren hebben?

Een nacht lang gezwoegd en niks gevangen. Geen vis, alles liep mis. Het schip voelde zich vast moe, leeg en teleurgesteld. Maar toen stapte Jezus in deze misère en bracht grote verandering. De menigte werd voorzien in hun behoefte, de leegte van het schip werd opgevuld met een overvloed aan vis en daarbovenop kreeg Simon, zijn eigenaar promotie.

In mijn jeugd hadden mijn ouders een boot en elke vakantie was het groot feest. Het water was onze speeltuin. Maar mijn moeder waarschuwde ons altijd dat we op het water niet zo moesten schreeuwen, want de wijde omgeving kon ons dan luid en duidelijk horen.

Nou, ook Jezus maakte heel slim gebruik van deze natuurlijke microfoon. Hij zei tegen Simon om een eindje van de kant te varen om zo de opdringende menigte te kunnen toespreken.

Heb je het wel eens zo bekeken dat Simon, een doorgewinterde visser die de kneepjes van het vak kende geen enkel resultaat boekte, maar dat een timmermanszoon met een onbenullige opdracht de grootste vangst voor elkaar kreeg? Jezus zei hier te gaan vissen in het diepe, op klaarlichte dag. In het natuurlijke niet echt het handigste idee.

Maar Simon reageert op deze opdracht met: op Uw Woord gooi ik het net overboord. We zien Simon verderop in de Bijbel ditzelfde doen. Jezus loopt op het water en Simon vraagt vanuit het schip: als U het bent zeg mij dan te komen. Jezus spreekt dan het Woord: Kom. Vervolgens zien we zijn reactie: op Jezus' Woord stapt Simon overboord. Opnieuw een tegennatuurlijke actie met als gevolg een topattractie. De andere discipelen stonden erbij en keken ernaar.

Maar heb je dat ook weleens gehad dat God je een vreemd idee of opdracht gaf en toen je erop reageerde dat er iets wonderlijks uit voortkwam? Dat je bij dat vreemde idee bijna dacht: dit kan niet van God zijn, want het is zo simpel, dit klinkt best ongeestelijk, dit gaat in tegen alle conventionele regels. Maar toch bracht het een grote zegen en zag je God werken.

Die ochtend voor het wonder was Simon vast teleurgesteld dat er helemaal geen vangst was. Hij had de hele nacht hard gewerkt, maar de netten bleven leeg. Geen vis, alles liep mis.

Misschien heb je dat ook weleens gehad. Dat je ergens hard voor gewerkt hebt, misschien wel voor je huwelijk, je carrière of in het Koninkrijk, maar dat er totaal geen resultaat geboekt werd. Wat een teleurstelling is dat. Dan kun je je best moe en leeg voelen.

De Heer wil ons met dit verhaal ook persoonlijk bemoedigen, dat ook al hebben we misschien net als Simon gezwoegd zonder resultaat, dat Hij daar verandering in wil brengen. Maar wel op Zijn manier. Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijn Geest zegt de Heer. Als wij ons zwoegen willen overgeven en ons laten leiden door Zijn ideeën, gaat Hij een weg banen. Alleen de zegen van de Heer die maakt rijk, ons zwoegen voegt er niks aan toe.

Wat mij zo opviel was dat Simon eerst met Jezus een eindje van de kant was en dat vervolgens Jezus hem opdroeg om naar het diepe te gaan. Dit deed mij denken aan onze wandel met God.

Heb je dat ook weleens meegemaakt dat je al een tijd met Jezus wandelt, maar dat de Heer je toch uitnodigt om verder met Hem te gaan, naar het diepe, intiemer met Hem alleen?

Soms lijkt zo'n uitnodiging van de Heer niet het juiste moment of de juiste plaats. Maar de Heer weet wat Hij doet. Hij nodigt ons uit om dieper met Hem te gaan, zodat Hij nog meer Zijn genade aan ons kan tonen. Dat we zien hoe goed Hij is en Zijn persoonlijke zegen ervaren en dat Hij ons nieuwe richting kan geven in ons leven. Hij wil ons verder in onze bestemming brengen.

Het is belangrijk dat we de les van Simon leren om niet weg te duiken na zoveel getoonde genade. Dat we niet gaan kijken naar onze zondigheid, onbekwaamheid of falen, maar dat we net als Simon luisteren en ons richten op de woorden: 'wees niet bang, Ik heb nog wat mooiers voor je. Ik wil je laten wandelen in de bestemming die Ik voor je heb. En die bestemming geeft nog veel meer vreugde en voldoening dan je tot nu toe hebt ervaren.'

In het geval van Simon lezen we dat hij op de Pinksterdag door zijn prediking 3000 'vissen' mocht binnenhalen voor het Koninkrijk. Het begin van wereldwijde opwekking. Maar het begon allemaal bij het reageren op de opdracht om dieper met Jezus te gaan.

Als we kijken naar de reactie van Simon, is dat best opmerkelijk. Simon zegt als het ware: Het is mij niet gelukt, maar op Uw Woord, gooi ik het net overboord. Simon doet hier eigenlijk zijn naam eer aan. Zijn naam betekent namelijk: horende met aanneming. Simon hoorde het Woord van Jezus en nam het aan. Hij ging ernaar handelen. Gods Woord houdt voor eeuwig stand en is een vaste grond. Daar kunnen we op bouwen en naar handelen. God waakt over Zijn Woord om het te doen. We kunnen God vertrouwen. Hij is betrouwbaar en Hij meent wat Hij zegt. Hij wil je verfrissen. Hij wil die leegte opvullen. Hij wil die teleurstelling omzetten in verbazing en blijdschap.

Laten we net als Simon, horend met aanneming, zijn. Dat wij ook handelen naar de ideeën en opdrachten die God persoonlijk tot ons spreekt. Dat ook wij roepen, op Uw Woord gooi ik mijn net overboord. Zodat ook wij machtige wonderen zien gebeuren. En niet alleen dat, maar dat we ook net als Simon Gods promotie aanpakken en verder gaan wandelen in de bestemming die God voor ons heeft.

En even terugkomend op dat schip van Simon. Hij had een geweldig avontuur beleefd met die vreemde timmerman. En ik denk dat het schip toch wel trots was op zijn eigenaar. Want Simon ging nu de Meester der vissen volgen.

En hoe zit het met jou? Ga jij ook naar het diepe en gooi je je net overboord op Zijn Woord?